

PASSAR-LES PUTES

Des del 1995, a l'Estat espanyol, la prostitució és legal, però no té marc normatiu. El debat sobre com regular el fenomen rebrota de tant en tant, però no s'arriba mai a consensuar cap norma que sigui mínimament efectiva. Jo crec que alguna cosa deu tenir-hi a veure el fet que, com a negoci, la prostitució mogui a l'Estat més de 18.000 milions d'euros anuals, tingui en nòmina (és una manera de dir) 300.000 dones i compti amb uns 3.600 clubs. A Catalunya només hi ha un decret d'Interior, de l'any 2002, que regula les característiques que han de tenir els locals on es practiquen (oferir-los no és legal, però practicar-los sí) serveis sexuals remunerats. Segons la llei, doncs, la prostitució no existeix, i quan s'actua contra determinades xarxes es fa sota l'empara de lleis com la d'estrangeria o de protecció als menors.

La realitat legal de casa nostra en aquesta matèria ens porta a circumstàncies tan vergonyoses com el resultat del macrojudici de fa poc contra una xarxa, desmantellada el 2006, de proxenetes romanesos que explotava dones a Barcelona: els 45 acusats han estat pràcticament absolts, perquè tot el pes de l'acusació partia del testimoni d'unes víctimes amenaçades, dependents i desconfiades.

Entre les dues posicions extremes, la reguladora (que defensa que la prostitució existirà sigui com sigui i que, per tant, cal una normativa per regular-ne l'exer-

cici), i l'abolicionista (que veu en la prostitució una forma d'esclavitud i, per tant, creu que no és pot acceptar de cap de les maneres), hi ha tot de postures intermèdies que fins ara no han permès avançar ni un pas cap a enlloc. Entre els regulacionistes hi trobem els empresaris del sector (agrupats en l'entitat ANELA: Asociación Nacional de Empresarios de Locales de Alterne, que voldrien acabar amb la competència que els suposen les noies que hi ha a les carreteres o als carrers), i entre els abolicionistes les diverses entitats en defensa dels drets de la dona o d'ajuda a les dones que volen deixar la prostitució (com APRAMP: Asociación para la Prevención, Reinserción y Atención de la Mujer Prostituida). Els usuaris, com és de suposar, no tenen cap associació reconeguda i no s'han pronunciat.

Els qui dicten les lleis haurien de mirar-se d'una vegada què està passant allà on sí que s'ha fet algun pas; així, veurien que, a l'altre extrem del conegut cas d'Holanda, que ha convertit el centre d'Amsterdam en una mena de parc temàtic sobre la prostitució, hi ha el de Suècia, que parteix del principi que cap explotació econòmica no pot basar-se en l'explotació de persones, considera que la nostra societat ja ha acceptat la llibertat sexual i, en conseqüència, tracta la prostitució com una forma de violència contra la dona. Un exemple a seguir?

De reüll
per Llorenç Capdevila

